

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

บ้ำสมณศักดิ์

ก่อนจ้งหัน

วัดนี้เป็นเหมือนตลาดพระ เคยเห็นไหม นี่ละวัดนี้เหมือนตลาดพระ หลังไหลเข้ามา ทั้งออกทั้งเข้ามา มองไม้ทัน พิสูจน์นะ พวกเราเคยเห็นแต่ตลาดนั้นตลาดนี้ ตลาดพระไม่เคยเห็น มาดูเอาเนี่ยตลาดพระ ถ้าพระดีเราก็คงไม่ว่านะ ไม่เพ้อ ตีมากเท่าไรของดีไม่เพ้อ คำว่าตลาดพระนี่ก็ให้เป็นพระดีเถอะ อย่าเป็นแบบพระหัวโล้นๆ เทียวหาทุบหาตีอยู่อย่างที่เราเห็นที่พุทธมณฑล ตลาดพระอันนี้เลวมาก อย่าให้เห็นนะในเมืองไทยเรา เลอะเทอะที่สุดเลย ดูไม่ได้ สะเทือนทั่วเมืองไทยตลอดไปนะ ยังจะเป็นประวัติศาสตร์แห่งความเลวร้ายของพระในเมืองไทยต่อไปอีก ขออย่าให้มีในเมืองไทยเรา เสียเมืองไทยเรา

องค์ไหนใครไหนจะเป็นก็ตาม คนไทยด้วยกันเลอะไปด้วยกันหมดนั่นแหละ ไม่ใช่ของดี ตลาดพระขอให้พระที่ดิบที่ตี เช่น สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ นี่ตลาดแห่งพระอรหันต์ ตลาดแห่งสรวงของพวกเรา อย่างนี้มีเท่าไรไม่เพ้อ มีเท่าไรยิ่งสง่างามๆ โลกर्मเย็น พระประเภทนี้โลกर्मเย็น พระประเภทที่เอาฟินเอาไฟเผาชาติเผาศาสนาของตัวเองนี้เลวมากที่สุดเลย ไม่ใช่ของดี ที่ทำนั้นเข้าใจว่าดีว่าดีนั้นนั้น ชายตัวเอง ชายชาติของตัวเอง ชายศาสนาของตัวเองแหวกไปหมด เรานี้สลดสังเวช พระไทยด้วยนะ คนไทยด้วย อยู่ในเมืองไทยด้วย ชายชาติไทยด้วย ชายศาสนาของไทยด้วย ชายหมดทั้งโคตรทั้งแซ่เมืองไทยทั้งมวลเลย เลวมากที่สุด ขออย่าให้มี เมื่อมีมาแล้วก็ขอให้ผ่านไปอย่าให้มีซ้ำอีก

ความเลวร้ายนี้มันเปื้อนไปหมดเมืองไทยเรา อย่าว่าใครดิบใครดี หาแข่งนั้นแข่งนี้ ก็คือแข่งหน้าผากตัวเอง ดีหน้าผากตัวเองนั่นเองจะเป็นดีที่ไหน ทำลายตัวเอง การแสดงเรื่องนั้นเรื่องนี้ด้วยฤทธิ์ด้วยเดชของความเลวร้ายนี้คือการทำลายตัวเอง ทำลายชาติของตัวเอง ศาสนาของตัวเอง ให้แหวกแหวกไปหมด ขอให้พากันสำรวมระวัง เมื่อพอยังมีสติอยู่ให้ระวังให้ดี ถ้าไม่มีสติแล้วก็จำเป็น อย่างคนบ้าไม่มีใครถือสี่ถือสา บ้าแบบนี้บ้าทำลาย บ้าที่มีสติอยู่เป็นบ้าที่เลวร้ายที่สุด ทำลายตัวเอง ทำลายชาติตัวเอง ทำลายศาสนาของตัวเอง ยังมีหน้ามีตาขี้มั่วแจ่มใสด้วยนะ หน้าผากตัวเองแตกแหวกไปหมด ตับตัวเองแตกไปหมด ชาติตัวเองแตกไปหมด ศาสนาตัวเองแตกไปหมดทั้งเมืองไทยไม่ดูเลย ความเสียหายนี้กระเทือนทั่วประเทศไทย เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

โยม นมัสการองค์พระหลวงตาที่เคารพอย่างสูง หนูขอกราบเรียนหลวงตาเกี่ยวกับเรื่องการภาวนาดังนี้ค่ะ

๑. ขณะเดินจงกรมรู้สึกว่าจะจิตเสียบเป็นส่วนมาก แต่บางครั้งมีทุกข์ใจเกิดขึ้น(หลวงตา นั้นมันไปหาดิน เวลาเดินจงกรมมันไปคิดหาพินหาไฟมาเผาหัวอกมัน มันทุกข์ใจเกิดขึ้น เวลาเดินจงกรมจิตมันไปคว้าเอาไฟ คิดข้างนอกละชั้นนอกจากเรื่องภาวนา มันก็เอาไฟมาเผาตัวเอง เข้าใจหรือ เอ้า ว่าต่อไป) จึงพิจารณาว่าทุกข์มาจากไหน ทุกข์เกิดจากสัญญา กับสังขารเป็นสมุทัย ทุกข์เป็น อนิจจัง เป็นอนัตตา (หลวงตา เออ เข้าท่า) สัพเพสังขารานอนิจจา สัพเพสังขารานอนตตา เราไม่เป็นเจ้าของ เราไม่มีอะไร ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีเจ้าของ พอพิจารณาเช่นนี้ทุกข์ก็ดับไป จิตเสียบ หนูทำอย่างนี้ทุกครั้งทีทุกข์เกิดขึ้น ตอนนี้รู้สึกสบาย หนูทำเช่นนี้ถูกไหมเจ้าคะ

หลวงตา ถูก แต่อย่าไปคิดหาพินหาไฟเข้ามาเผาตัวเองให้เกิดทุกข์อีกก็แล้วกัน คิดออกไป เช่น สัญญา สัญญาที่สัญญาของกิเลสออกไปให้ไปคว้าเอาๆ มาเผาตัวเอง ให้ระวังจิตอย่าให้มันคิดออกข้างนอก ถ้าคิดนอกธรรมแล้วเป็นภัยทันที คิดเรื่องธรรมเป็นคุณ เช่นเราคิดเรื่องกิเลสนี้เป็นไฟๆ คิดพุทโธๆ คิดเท่าไรยิ่งสงบแนวเลย นั้นมันต่างกันนะ อารมณ์ของธรรม อารมณ์ของกิเลส ต่างกันในหัวใจดวงเดียวกันนี้แหละ ต่างกัน

โยม ข้อ ๒ ตอนคำหนูชอบนั่งภาวนา และฟังเทศน์หลวงตาไปด้วย เข้าใจคำสอนของหลวงตาทุกอย่าง แต่ระยะนี้รู้สึกว่าจะขณะนั่งภาวนาและฟังเทศน์หลวงตา จะได้ยินเสียงหลวงตาในตอนแรก ต่อมามันเงียบไปเฉยๆ ไม่ทราบว่าจะหลวงตาเทศน์อะไร จึงลองฟังอีกก็เหมือนเช่นเดิมหลายครั้งแล้ว จึงพิจารณาว่าทำไมเป็นอย่างนี้ หนูเข้าใจว่าเป็นเพราะสติติดกับจิต ไม่สนใจข้างนอก ทำให้ไม่ได้ยินเสียง ทำอย่างนี้ถูกต้องหรือเปล่าเจ้าคะ

หลวงตา ถูกต้องๆ ซ้ำเข้าอีก ถูกต้องแล้ว นั่งภาวนาฟังครูบาอาจารย์ท่านเทศน์พอท่านเริ่มเทศน์จิตเริ่มจ่อ สติเข้าไปบีบ พอท่านเริ่มเทศน์ธรรมท่านจะเหมือนกับว่ากล่อมแม่กล่อมลูกด้วยบทเพลง กล่อม นี่สติจ่อ ธรรมะก็กล่อมเข้ามา จิตจ่อลงๆ แล้วแนวลงไปเลย ที่นี้เลยไม่ฟังเสียงธรรมยิ่งกว่าจิตที่มันเป็นอยู่นี้ ถูกต้องแล้ว เวลามันสงบเข้าไปมันจะปล่อย เหมือนเด็กปล่อยเพลงแม่ แม่กล่อม พอหลับแล้วก็ปล่อยเพลงแม่ อันนี้ก็แบบเดียวกัน มันสงบแล้วมันก็แนว เอ้าว่าไป ถูกต้องแล้วนะ

โยม ข้อ ๓ เมื่อนั่งภาวนารู้สึกว่าสงบได้เร็วมาก ยังไม่ถึง ๑ นาทีตัวหายไปหมดทุกขเวทนาไม่มี ลมหายใจไม่มี ทุกอย่างดับหมด เหลือแต่ตัวผู้รู้ล้วนๆ รู้สึกสบายมากๆ

อุปาทานข้างนอกข้างในลดลง ไม่มีอะไรบกวนใจ หลังออกจากสมาธิแล้วมีความสุขทั้งวัน ทั้งคืน ในช่วงหลังออกพรรษานี้ เมื่อนั่งภาวนาและทุกอย่างดับหมดแล้ว ต่อมาารู้สึกว่ามีพลังอย่างหนึ่งปรากฏที่ฝ่าเท้า ฝ่ามือทั้งสองข้าง กลางหน้าอก ลำคอ กลางหน้าผาก ส่วนบนสุดของศีรษะและหูทั้งสองข้าง เป็นพลังที่หนักและรุนแรงมากหม่นอยู่ภายใน จนรู้สึกว่ามีถ้ำรุนแรงกว่านี้อาจจะทนไม่ได้ แต่ก็ได้ใช้สติคุมมันอย่างเดียว จนกระทั่งหายไปเอง(หลวงตา นั่นถ้าสติจับตรงไหน มันจะค่อยระงับ ๆ เอาละถูกต้อง ว่าไป) บางครั้งถ้าพลังเกิดขึ้นไม่รุนแรง หนูจะมีความรู้สึกว่ามันมหัศจรรย์มาก ๆ บางครั้งในเวลาเดินจงกรม พลังนี้เกิดที่ปลายนิ้วทั้งสิบ มีแรงดูดและค่อยแผ่มาที่ฝ่ามือทั้งสองข้าง นิ้วมือจะแข็ง กตไม่ลง และกางออก หนูอยากทราบว่าต้องทำอะไรต่อไปเจ้าคะ

หลวงตา เอาที่จิตนั้นละ อันนั้นเป็นอาการของมันที่แสดงออกไป จิตกับสติให้แน่วต่อกัน เคยพิจารณาอะไรให้พิจารณาอยู่ในวงจิตนั้นนะ อันนี้เป็นอาการของจิตที่แสดงออกไปต่าง ๆ กัน พิสิตารมากอย่างนี้ละ แต่เรื่องใหญ่ออกไปจากจิต ก็มีเท่านั้นไม่เห็นมีอะไร ให้สติกับจิตอยู่ด้วยกันกับภาวนายังไง ๆ ให้อยู่ในจุดนั้น เข้าใจเธอ เอ๊ว่าไป

โยม ตอนกลางคืนหลังจากทุ่มหนึ่งได้ยินเสียงรถบัส รถมอเตอร์ไซด์ เสียงคนคุยกันดังมาก ก็เลยนึกว่ามีงานอะไรหรือเปล่า ก็รู้อยู่แล้วว่าไม่มีงานอะไรแต่ทำไมได้ยินเสียงแบบนี้

หลวงตา อันนี้มันรถบัสในหัวใจเราเขาออกแสดง มันรถบัส มอเตอร์ไซด์บัส(โยม หนูปิดหูอยู่ก็ยังได้ยิน เอ๋ เสียงนี้มันอยู่กับเมืองไม้ไผ่วัดป่า ทำไมหนูอยู่วัดป่าเสียงจึงยังมี) เพราะบ้ายู่วัดป่าบ้านตาด เข้าใจไหม มันเป็นอย่างนั้นแหละ ไม่งั้นจะเห็นเทวบุตร เทวดาหรือ เสียงเทวบุตรเทวดาได้ยินหมดนะว่าไง จิตดวงนี้แหละ เรียกว่าเป็นอายตนะของตัวเองสมบูรณ์ ท่านเรียกว่าอายตนะนิพพาน ยังไม่นิพพานมันก็เป็นอายตนะสมบูรณ์ตามกำลังของใจ มันแสดงของมันออก รู้ อะไรจะวิเศษยิ่งกว่าใจยังบอกแล้ว ถ้าบำรุงให้ดีแล้วจะวิเศษ วิเศษจนเจ้าของอัครรรยเจ้าของว่าไง มีอะไรอีก ไปแล้วหรือ อยู่ยาวนานกว่านี้ กลัวเป็นบ้ามากกว่านี้หรือ รีบไปแล้ว เข้าใจ ไม่เป็นไรละ มันเป็นของมันเองไม่เป็นไร คือธรรมดาของจิตมันแสดงทุกอย่างนั้นแหละ ตามแต่นิสัยของจิต เวลาภาวนามันจะแสดงทุกอย่าง ที่เอามาพูดพูดในสิ่งที่ควรพูดเท่านั้น ที่พูดไม่ได้มันแหม่มากต่อมากทีเดียว แต่ก็ไม่เห็นหนักหน่วงอะไร เหมือนไม่มี แล้วมีอะไรอีกต่อไป

ผู้กำกับ จากนสพ.พิมพ์ไทยรายวัน คอลัมน์วิจารณ์ธรรม วันเสาร์ที่ ๒๐ พ.ย.

ฟังสำนึกในตนเองให้ดีเสียก่อน !

กระแสการตื่นตัวของคนไทยที่มีสื่อมวลชนเป็นตัวโหมโรง ทำให้เกิดการขานรับกับหนังสือ “พลังแห่งชีวิต” ของมุลนิธิอาร์เธอร์ เอส.เดมอส แห่งคริสเตียนนิกายโปรเตสแตนต์เป็นจำนวนมาก ว่ากันว่า ต้องมีการเพิ่มยอดพิมพ์จำนวนมากกว่า 1 ล้านเล่มภายในเวลาไม่ถึง 2 สัปดาห์

หมายความว่าคนไทยผู้มีเลือดเนื้อเชื้อไขมาจากบรรพบุรุษ ที่นับถือศาสนาพุทธ กำลังตีตนออกจากศาสนาที่เป็นต้นกำเนิดกันเป็นจำนวนมาก

ขณะที่หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ ที่ทางราชการรับรอง อย่างเช่น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และกรมการศาสนา ก็ต้องออกมาร้องแหยกแหยกเดอตีโพลิตีพายต่อสื่อมวลชนเอาว่า ไม่น่าจะเหมาะสมกับการที่จะปล่อยให้มีการโหมโฆษณาชวนเชื่อเรื่องความเชื่อทางศาสนา โดยเฉพาะศาสนาหรือลัทธิที่ทางราชการยังไม่ได้ให้การรับรอง หากยังขึ้นปล่อยให้มีการโฆษณากันอย่างนี้ต่อไปก็อาจจะเป็นแบบอย่างให้ศาสนาหรือลัทธิความเชื่ออื่น ๆ ที่มีเงินทุนมาก ๆ ถือว่าเป็นแบบอย่างโฆษณาเอาบ้าง

เมื่อมาพิจารณาถึงกฎหมายแม่บท การโฆษณาชวนเชื่อในเรื่องความเชื่อทางลัทธิหรือศาสนาใดๆ ก็สามารถกระทำได้ หากการกระทำนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดความไม่สงบสุขขึ้นในสังคม ทั้งยังเปิดเป็นอิสระเสรีให้ใครจะเชื่อหรือนับถือคำสอนทางศาสนาใด ๆ ก็ได้

ต่อไปนี้สังคมไทยคงจะวุ่นซุลมุนน่าดู เพราะต่างก็ไม่ว่าจะเชื่อคำสอนของศาสนาไหนดี ศาสนาหนึ่งก็สอนให้มีความเชื่อในพระเจ้าก่อน แล้วพระเจ้าจะช่วยท่าน ส่วนศาสนาพุทธก็สอนให้คนได้ศึกษาและให้มีปัญญาขึ้นก่อนแล้วจึงเชื่อ

กับอีกลัทธิหนึ่งก็สอนให้คนเชื่อในพระเจ้า แล้วพระเจ้าจะไถ่บาปให้แก่ท่าน

ศาสนาพุทธก็สอนให้คนกลัวบาปรักษาบุญ ทำบาปต้องได้รับบาปด้วยตนเอง ทำบุญก็ได้รับบุญด้วยตนเอง ไม่มีใครรับบาปรับบุญแทนใครได้ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ทั้งยังสอนให้คนได้ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของศีล 5 ข้อ คือ ไม่ฆ่าสัตว์หรือมนุษย์ ไม่ลักทรัพย์หรือน้ำโกงไม้โกหกหลอกลวง ไม่ดื่มหรือเสพของมีนเมา และไม่ละเมิดทางเพศต่อลูกเมียของผู้อื่น

ถามว่าคนรุ่นใหม่ ๆ ในยุคปัจจุบันยังจะเชื่อต่อคำสอนของศาสนาพุทธอยู่อีกหรือ??

ถ้าจะให้ตอบอย่างตรงไปตรงมาตามแบบฉบับของคอลัมน์วิจารณ์ธรรม ผมก็จะตอบว่า ศาสนาทุกศาสนาเชื่อได้ทั้งนั้น อยู่ที่ว่าศาสนาไหนจะพัฒนาความเชื่อได้ดีกว่ากันเท่านั้น !

เพราะคนในยุคปัจจุบันส่วนใหญ่จะมีความรู้สูงกว่าคนในสมัยก่อน เมื่อมีความรู้มากเขาก็มีปัญหามากที่จะพิจารณาแยกแยะได้ว่าอะไรควรเชื่อและอะไรที่ไม่ควรเชื่อ คนเขาเชื่อจากอะไร ที่เห็นได้ง่ายๆ ก็คือเห็นแบบอย่างจากผู้นำทางศาสนาในทุกๆ ศาสนา

ในส่วนของศาสนาพุทธ ก็สามารรถเห็นได้จากพฤติกรรมของผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านในเมือง และที่สำคัญคนเขามักจะมองไปที่พระภิกษุผู้ทรงศีล ในเมื่อเขาเห็นว่าแม้แต่พระภิกษุเองก็ยังไม่มศีล แม้ศีลเล็กๆ น้อยๆ ก็ยังยึดถือไม่ได้ ยังมีการแก่งแย่งกันในลาภ ยศ และตำแหน่งทางการปกครอง จึงเท่ากับพระภิกษุเองก็ยังไม่เชื่อในเรื่องคำสอนของพระพุทธศาสนา

ถ้าเชื่อในเรื่องบาปบุญคุณโทษจริง ทำไมพระชั้นผู้ใหญ่ถึงได้ปล่อยให้พระภิกษุสามเณรเข้าไปก่อกบฏกันโครมๆ ในพุทธมณฑล ทำไมถึงปล่อยให้มีการทำร้ายฆ่าฟันกันในพื้นที่ของพุทธศาสนสถานอันเป็นที่เคารพบูชาของชาวพุทธ ??

แทนที่จะได้ใช้บาปกลับได้รับการเลื่อนสมณศักดิ์ !

อย่าว่าแต่พฤติกรรมของพระภิกษุระดับล่างทั่วๆ ไปเลย แม้แต่พระชั้นผู้ใหญ่ก็ยังมีให้เห็นว่าได้มีการแก่งแย่งกันช่วงชิงตำแหน่งต่างๆ ในทางปกครอง นับตั้งแต่เจ้าอาวาสร้ายไปจนถึงระดับสูงสุดในองค์กรปกครองคณะสงฆ์!!

แล้วจะให้คนอื่นเขาเชื่อได้อย่างไรว่าคำสอนของพระพุทธศาสนานั้นดีจริง

โบราณท่านว่า “ให้สองกระจกชะโงกมองเงา” ก่อนจะจับเอากรณีการเผยแพร่หนังสือพลังแห่งชีวิตมาเป็นประเด็นขัดแย้ง ลองมาแก้พฤติกรรมตนเองเสียก่อนปะไร !!

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา เราเป็นชาวพุทธ พระพุทธเจ้าสอนให้เชื่อด้วยเหตุด้วยผล ทุกสิ่งทุกอย่างลงอยู่ในคำสอนพระพุทธเจ้าหมดแล้วแหละ เราไม่มีที่แย้งคำสอนของพระพุทธเจ้า เราเป็นชาวพุทธไม่ควรจะโยกจะคลอน เขาเอาอะไรมาเป่าๆ ก็ลัมระนาวๆ ใช้ไม่ได้นะ จะเป่าให้มันตายไปหมดก็ได้ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว เป่าให้ลัมก็ลัมได้ เป่าให้ตายก็ตายเลย ตายจากชาติจากศาสนาของตัวเอง เสียหมดเลย ใจโยกๆ คลอนๆ ไม่ดี เขาจะโจมตีมาเท่าไรก็ตาม ไม่ใช่ของจริงปิดทั้งหมด นั่นถึงเรียกว่าคนมีเหตุมีผล พ่อของเขาเขาก็รักของเขา เราไม่ตำหนิเขา พ่อแม่ของเขาเขารักของเขา ลูกของเขาเขารักของเขา ไม่มีการขัดแย้งกัน ต่างคนต่างรักของใครของเรา ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างปฏิบัติ นี่คือความเป็นธรรม ถ้าไปขัดแย้ง

กัน เช่น เอาลูกเขามารักยิ่งกว่าลูกเรา เอาพ่อเขาแม่เขามาเป็นพ่อแม่เรามันใช้ไม่ได้ แหก เหลวหมด หมามันยังรู้จักแม่ของมัน ส่วนพ่อมันไม่ค่อยรู้แหละ อันนี้ไม่รู้มากก็ให้รู้แม่ก็แล้วกัน แม่อรอดแม่ธรรม

เราวิตกวิจารณ์มากกับชาวพุทธเรา โยกคลอนเอามากที่สุดทีเดียว พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาที่เลิศเลอแล้ว พระพุทธเจ้าพระองค์แรกประกาศมาจนกระทั่งบัดนี้ ไม่มีคำว่ามีผิดเพี้ยนไปไหนเลย ควรจะยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์ เราสอนอยู่ทุกวันนี้เราสอนด้วยความแน่ใจเลย ในองค์ศาสดาทูกองค์เราไม่สงสัย เราสอนด้วยความแน่ใจว่าไม่ผิดๆ จะยึดก็ควร จะยึด ไม่ยึดจะเถลไถลไปก็แล้วแต่กรรมของสัตว์เท่านั้นเอง จะว่ายังไง เขาจะโฆษณาไปยังก็เป็นเรื่องของเขา เรื่องกิเลสกับธรรมเป็นของรบกกันเป็นธรรมดา เป็นข้าศึกกัน คำว่าศาสนาก็คือคลังกิเลสนั่นแหละ ไปหาตีคนอื่นตีคนนั้นคนนี้ไปเรื่อย ถ้าเป็นศาสนธรรมแท้ไม่ตี ประกาศความจริงไปแล้ว ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็แล้วแต่ มีเท่านั้นเอง

เขาโฆษณาเราก็รู้อยู่แล้ว ไปตื่นตื่นหาอะไร มันจะพิมพ์มากองเท่าภูเขาที่พิมพ์มาซิ ความเชื่อความไม่เชื่อ เหตุผลอยู่กับเรา เราพิจารณาแล้วก็แล้วกัน แล้วก็ป็นสมบัติของเราเองถ้าเราพิจารณาถูก ถ้าพิจารณาผิดมันก็เป็นไฟเผาเรา ก็มีเท่านั้นเองไม่เห็นมีอะไร เวลานี้ขึ้นไปทุกอย่างแหละ นี่ก็คือพลังของกิเลสทั้งนั้นที่เข้ามาตีความจริงคือธรรมทั้งหลาย จะไม่ให้มีเหลือเลย ออกแ่งไหนๆ เราฟังหมด ไม่ว่าแต่ในพระเจ้าพระสงฆ์ ตีออกไปข้างนอกก็เพื่อจะเอาไฟเข้ามาเผาตัวเองๆ ไม่เห็นมีชิ้นใดพอเป็นสาระ ถ้าเป็นพระก็อย่างว่าแหละ อย่างพระทุกวันนี้ ตั้งให้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ตั้งประสาหลมๆ แล้งๆ สมณศักดิ์สมณแสดอะไร พระพุทธเจ้ามีสมณศักดิ์อะไร พระองค์ไม่สนใจกับสมณศักดิ์นั้นนั้นะ

เราเป็นยังงีบวชเข้ามาไปหาสมณศักดิ์นั้นสมณศักดิ์นี้ ดีไม่ดีเอาสมณศักดิ์ให้ใหญ่กว่าอาวุธ ภัณฑ อาวุโส ภัณฑ นี่คือหลักธรรมหลักวินัยที่พระพุทธเจ้าแสดงไว้ว่าให้เคารพกัน แม้ที่สุดตั้งแต่แสดงอาบัติยังต้องอาวุธ ภัณฑ ขึ้นหน้าๆ เลย มีความเคารพกันอยู่เป็นประจำ นี่คือพระวินัย อันนี้เอาสมณศักดิ์มาเป็นใหญ่ยิ่งกว่าพระวินัย มันก็จะมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้าชีสมณศักดิ์ พวกบ้ำสมณศักดิ์พวกนั้นะ กำลังพระเป็นบ้ำสมณศักดิ์เดี๋ยวนี้ เป็นบ้ำไปหมดในเมืองไทยเรา ไม่มีชิ้นดีเลย เพราะมันหมุนไปทางโลกล้วนๆ หมุนไปทางกิเลสทั้งนั้น ไม่ได้หมุนมาทางอรรตทางธรรมพอที่จะเป็นคติตัวอย่าง ใหญ่เท่าไรยิ่งล้มเหลวๆ เวลาที่ พระใหญ่เท่าไรยิ่งล้มเหลวๆ คือพระคลังกิเลสนั่นแหละ เมื่อเป็นคลังกิเลส อันใดที่จะเป็นมูตรเป็นคู่มั่นชนเข้ามาเผาหัวมัน แล้วเผาหัวคนอื่นไปด้วย พระสมณ

ไม่มี มีตั้งแต่เรื่องบุตรเรื่องคูด ทำให้กิเลสตัณหารี้นเริงบันเทิงเป็นบ้าไปตามกันทั้งนั้นไม่ว่า วัดไหน จึงว่าวัดนี้เป็นส้วมเป็นถ่าน พระเณรเป็นบุตรเป็นคูดเต็มวัดเต็มวา

เวลานี้ไปหาวัดหาได้ยากนะ จะเห็นแต่ส้วมแต่ถ่านเห็นแต่บุตรแต่คูดเต็มวัดเต็มวา เพราะความเหลวแหลกแหวกแนวของพระปฏิบัติไม่มี มีแต่พระที่ทำลายศีลธรรมทั้งนั้น เต็มบ้านเต็มเมือง นี้พูดให้ย่นเลย เอาหลักธรรมหลักวินัยมายันกันซี มาพูดเฉยๆ ยังไง หลักธรรมหลักวินัยของพระพุทธเจ้า เป็นยังงี้วัดของพระพุทธเจ้า ในป่าในเขา รุกขมูล เสนาสน์ นั้นวัดของพระพุทธเจ้า ผู้อยู่ในวัดนั้นคืออะไร พระที่ท่านปฏิบัติศีลธรรมอยู่ในป่า ในเขา เดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนาชำระความชั่วช้าลามก สมณศักดิ์สมณแสง ท่านเอาไปเข้า ยุ่งทำไม เดียวนี้ทำไมมันเก่งนัก นั้นละวัดของพระพุทธเจ้า

พระของพระพุทธเจ้าอยู่ตามป่าตามเขา จตฺปัจจัยไทยทานที่ได้มามากน้อยเฉลี่ยเพื่อ แผลไปหมดท่านไม่สนใจนะ ท่านมีแต่ศีลแต่ธรรมเต็มหัวใจของท่าน นี้เรียกว่าพระของ พระพุทธเจ้า วัดของพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น เดียวนี้มันเป็นวัดส้วมวัดถ่าน พระส้วมพระ ถ่านไปหมดแล้วนะ มีอะไรเหลืออยู่ มันโอ้อ่าฟูฟ่าไปหาสิ่งที่ดูไม่ได้เลยนั้นละ ธรรมดูไม่ได้ นะแต่กิเลสมันชอบ เวลานี้พวกกิเลสชอบอย่างนี้แหละ ตั้งเป็นบ้าอันหนึ่ง ไปหาตีเขา เป็น พระไปบราเขาเห็นไหมพุทธมณฑล กลับมาได้สมณศักดิ์ ตั้งสมณศักดิ์ให้กัน นี่ส่งเสริม พวกโจรพวกमारให้ทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้เหลวแหลกไปหมด เสริมอย่าง นั้น จึงเรียกว่าตั้งนั่นตั้งนี้ ตั้งยศ ตั้งลาภ ตั้งสมณศักดิ์ให้ เสริมกันในทางที่ชั่วช้าลามกไป หมดเวลานี้

เป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งเลวมาก ใหญ่เข้าไปจึงเป็นมหาโจร เป็นหัวหน้ามหาโจร หัวหน้า อันธพาลไปหมดเวลานี้ หาผู้ที่ทรงศีลทรงธรรมนำกราบไหว้บูชามีที่ไหน ไปดูซิดูพระทุก วันนี่ตามีหุมี่ทุกคน กิริยาอาการที่แสดงออกของพระทุกวันนี้เป็นยังงี้ เข้ากันได้ไหมกับ หลักธรรมหลักวินัยขององค์ศาสดา เข้าไม่ได้ เมื่อเข้าไม่ได้จะเรียกว่าพระได้ยังงี้ ก็เรียกว่า มหาโจรนะซี เพราะนอกจากไม่เป็นพระแล้วยังทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของตน ไปอีก จะไม่เรียกว่ามหาโจรได้ยังงี้ มหาโจร มหาภัย มหาอันธพาลอยู่ในพวกที่สมณศักดิ์ สูงๆ ในสมัยปัจจุบันของพระนี่แหละ ไม่อยู่ที่ไหนเลย เหลวแหลกไปหมดศาสนา จึงนำ สลดสังเวชนะ สร้างแต่ความชั่วช้าลามกเต็มวัดเต็มวา

พระเณรธรรมดาต้องเป็นไปเพื่อความสงบ ชักจูงคนอื่นให้มีความสงบร่มเย็น ประพฤติเนื้อประพฤติด้วยความสวยงาม ไปที่ไหนนำกราบไหว้บูชา อย่างนั้นเรียกว่าพระ แต่ไปที่ไหนอาละวาดที่นั่น อาละวาดที่นี้ พระอะไร พระมหาโจร ยิ่งเป็นใหญ่เท่าไรตั้งกัน

ขึ้นมาสวยๆ งามๆ เป็นเจ้าคณะนั้น เจ้าคณะนี้ เจ้าคณะใหญ่ คณะอะไรๆ ตั้งแต่ครั้ง พุทธกาลไม่มี ตั้งอย่างนี้ไม่มี นี่ละพวกกาฝาก ตั้งขึ้นมาแล้วก็ป็นอำนาจของกาฝาก ทำลาย ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อยู่ในอำนาจของกาฝากนี้แหละ เรื่องพระพุทธเจ้าไม่มี พอ บวชแล้วก็ไล่เข้าป่าเข้าเขาไปบำเพ็ญสมณธรรม ออกมาองค์ไหนเป็นสงฆ์ สรรณิ คัจฉามิ ของพวกเราได้ๆ เป็นลำดับ เตียนนี้มันเอาอะไรเป็น สงฆ์ สรรณิ คัจฉามิ มีแต่บุตรแต่คุณ เต็มตัวของมัน เต็มวัดเต็มวา เต็มพระเต็มเณร เอาอะไรมาเป็นสรณะ มุตรคุณใครจะเอามา เป็นสรณะได้ ไม่มีใครยอมรับ มันก็ยังมีดีพวกมุตรพวกคุณด้วยกัน พวกหนอนด้วยกัน ปีนลงไปหาส้วมหาดานละพวกหนอน เอาละพูดเท่านี้เสียก่อน พอ

โธ้ย นำทุเรศนะ ศาสนาทุกวันนี้ ยิ่งเลวร้ายเข้าไปทุกวัน ๆ เลวร้ายมาก ๆ โธ้ยนำทุเรศ ธรรมคุ่นใคร ดูได้หมดธรรม ธรรมไม่ได้คุ่นใคร ดูได้หมด ผิดถูกชั่วดีพูดไปตามอรรถตาม ธรรม ไม่ได้พูดเพื่อการเหยียบย่ำทำลายผู้ใด แล้วตั้งใจส่งเสริมหาเหตุผลไม่ได้ไม่มี ต้อง พูดตามหลักความจริงจึงเรียกว่าธรรมสอนโลกชิ

โธ้ย ทุกวันเราไม่ได้สบายนะ นี่เห็นใหม่กว่าจะไปทั้งคู้ทั้งเหยียดยุ่งอยู่อย่างนี้ละ เกี่ยวกับโลกเราเนี่ย เราจะมื่ออะไรเราไม่มีอะไร วันหนึ่งๆ เราไม่มีอะไร แสนสบายล้านสบาย อยู่ในหัวใจที่ชำระเรียบร้อยแล้วไม่มีอะไรกวน ที่ยุ่งอยู่นี้ก็เพราะความสกปรกมันมากวน เข้าใจใหม่ ก็ต้องได้พูดตามเรื่องความสกปรก ธรรมดาเราชี้นิ้วเลยไม่มีอดีต อนาคต สมมุติ ไม่มี อดีตอนาคตมาจากไหน ในหัวใจว่างอยู่หมดเลยจะให้ว่าไง

นี่ก็พูดจริง ๆ นี่ละผลแห่งการปฏิบัติความดี ไม่มีอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องเลยกายจิตใจ ว่างเปล่าตลอดเวลา นั่นละความสุข บรมสุขอยู่ตรงนั้น ไม่ได้อยู่ที่ยุ่งๆ แแย้งยศ แแย้งลาภ แแย้งสมณศักดิ์ เหมือนหมากัดกัน (หลวงตาเจ้าชา บูชาธรรมค่ะ)

เออๆ มา ทำไมเห็นได้มากขึ้นทุกวันๆ ละ ทวีขึ้นเหมือนแจ็กฝืน แจ็กฝืนมันทวีขึ้นนะ ได้ยินใหม่แจ็กฝืน เขาฝืนไม่ดีเขาไปหาหลวงตา เขาว่าโธ้ยท่านพ่อ เมื่อคืนนี้อ้าวฝืนไม่ดี ฝืน ว่าไง ฝืนว่าอ๊อแรงมาจับบนหลังคาเรือน คืออ๊อแรงมันมาจับบนหลังคาบ้านเขา โธ้ยนั่นมันจะ ร้าจะรวย ถ้าอ๊อแรงมาจับนี้จะร้าจะรวย ต่อไปสื้อจะรวยนะ มันสองตัวนะ ที่แรกว่าตัวเดียวๆ บอกว่าจะร้าจะรวย เลยบอกสองตัวๆ บอกจะร้าจะรวย ก็ว่าสามตัวสี่ตัว นั่นละมันจะมากิน หัวแจ็กละ เลยบอกไม่มีสักตัว จบแล้วนิทาน

นี่ได้ทุกวัน ทองคำเราเสาะแสวงหามากนะ ขอให้พี่น้องทั้งหลายเสาะแสวงหามาเพื่อ หัวใจของชาติไทยเรา เวลานี้เป็นกาลอันควรที่ทองคำจะค่อยไหลซึมเข้าสู่คลังหลวงของเรา อย่าให้ชาติให้สิ้นไปเสียทีเดียว ให้ค่อยไหลซึมเข้าไปๆ คราวนี้เป็นคราวที่จะประดับชาติ

ไทยของเราด้วยทองคำหนาแน่นขึ้นไปโดยลำดับนะ เราจึงเสาะแสวงหา ไม่ปิด เปิดไว้แต่ไม่เปิดมากนัก ถ้าเปิดมากเหล่านี้ไม่มีใครให้ขายชี้หน้าเข้าใจไหม ต้องเปิดแยม ๆ ไว้แบบนี้ไม่เปิดมาก ให้ค่อยไหลเข้ามา ๆ อย่างนี้แหละ แล้วก็ค่อยใหญ่ขึ้น มากขึ้น ๆ เองละ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz